

LINCOLNN.TTF

Lincoln

0123456789

- 1 -

U Cézarei žil istý muž menom Kornélius, stotník kohorty, zvanej Italská. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával vela almuženiu ľudu a ustabične sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslobuje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadel a presaknutý povedal: „Čo je, pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužny vystúpili pred Božiu trávu a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zabolaj si Šimona s prímením Peter; býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odišiel, zabolal si dvoch služob a nábožného bojaka z tých, čo mu boli podriadení, všetko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter vyšiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď býhal dol, chcel jesť. Kým mu pripravovali, padol do vytrženia. Videl otvorené nebo a zostupoval akúsi nádobu, ako veské prestieradlo, spúštané za štyri rohy na zem. Boli v nej všetky druhy štvrnožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I zaznel mu hlas: „Peter, vstan, zabolaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, pane, veda som nikdy nejedol nieč poškvrnené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh včästil, ty uenazývaš poškvrneným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba hzatá do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopýtalovali sa na Šimona ob dom. Zabolali a pýtali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Hladajú sa traja muži. Vstan teda, zidol a bez vähania chod s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zisiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kdežto čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Stotník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dostal pokyn od svätého anjela aby si fa pozval do domu a vypočul tvoje slová.“ Zabolal ich teda dnu a počasť. Na druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevádzali. V ďalší deň prišiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vyšiel v ústrety, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdrvíhol a povedal mi: „Vstan, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Vy biete, že Žid sa nesmie spolieť ani stretnúť s cudzincami. Ale my Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškvrneným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez vähania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, kdežto čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to štyri dni práve v tuto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielom odeebe a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je uslyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužny. Pošli teda do Joppe a zabolaj si Šimona s prímením Peter; býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred Božou trávou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Pán prikázal.“ Utedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naozaj poznávam, že Boh uenadža nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivo. Synom Izraela zoslal slovo a zvestoval pokoj skrže Ježiša Krista; on je Pánom všetkých: Vy biete, čo sa počnúť od Galilej po krste, ktorý hľásal Ján, dialo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posadnutých diablim, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkého, čo urobil v judejskej krajinе i v Jeruzaleme. Ale závesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretieho dňa vzkriesil a dal mi, aby sa zjabil – nie všetkemu ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstaniu jedli a pili. A prikázal nám, aby sme ľudu hľásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanobil za sudec živých i mŕtvych. Jemu bydávať všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriečob každé, kto v neho verí.“ Kým Peter tota hovoril, zostúpil Duch Svätého na všetkých, čo počuli slovo. A veriaci z obrezy, čo prišli s Petrom, žasli, že sa dar Duha Svätého vysíal aj na polhanov, lebo ich počuli hovoríť jazykmi a velebít Boha. Utedy Peter povedal: „Môže ešte niekto zahrániť, aby boli vodou pokrstení tí, čo dostali Duha Svätého tak ako my?“ A rozkázať ich pokrstiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.